

Κριτικά σημειώματα

Konstantinos I. DARAMARAS: Copyright and Challenges to Copyright: The Case of Piracy and Private Copying. **Κωνσταντίνος Ι. ΔΑΡΑΜΑΡΑΣ:** Copyright και Προκλήσεις προς το Copyright: Η Περίπτωση της Πειρατείας και της Ιδιωτικής Αντιγραφής. Διδακτορική διατριβή, Κέντρο Ερευνών Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, Πανεπιστήμιο LEICESTER, 1996.

Το copyright είναι ένα σύστημα το οποίο αντιπροσωπεύει μία συνεχή αλλά και ταυτοχρόνως λεπτή ισορροπία μεταξύ τριών, συγκρουόμενων συνήθως, συμφερόντων: α. Του δημιουργού και των πολυσχιδών δικαιωμάτων, που έχει επί του έργου του, β. Του επιχειρηματία/παραγωγού, ο οποίος εκμεταλλεύεται ένα τέτοιο έργο και τα ιδικά του δικαιώματα που πηγάζουν από την εκμετάλλευση αυτού του έργου, και γ. Του ευρέως κοινού, που δικαιούται να έχει πρόσβαση σε μία πνευματική δημιουργία για να ενημερωθεί, να ψυχαγωγηθεί και να επιμορφωθεί.

Το σύστημα του copyright, ακόμη και η ίδια του η ύπαρξη, αντιμετωπίζει σοβαρές προκλήσεις, ιδιαιτέρως δε από τα μέσα του εικοστού αιώνα έως σήμερα. Αυτές οι προκλήσεις πηγάζουν από: α. Την στάση των «υπό ανάπτυξη Κρατών», β. Την εμφάνιση των νέων τεχνολογιών, και γ. Την συνεχώς μεταβαλλόμενη φύση των φαινομένων της πειρατείας και της ιδιωτικής αντιγραφής.

Ο σ. της κρινομένης διατριβής, γραμμένης σε σωστή αγγλική γλώσσα, έχει προφανώς δύο συγκεκριμένους στόχους. Πρώτον, εξετάζει το μέγεθος της πειρατείας και της ιδιωτικής αντιγραφής και τις πολλαπλές επιπτώσεις, τις οποίες συνεπάγονται αυτά τα δύο φαινόμενα για την βιομηχανία του copyright και τους κατόχους των πνευματικών δικαιωμάτων, (δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στον οπτικοακουστικό τομέα), και δεύτερον, με βάση την υπόθεση, ότι το σύστημα του copyright είναι ένα σωστό σύστημα, (το οποίο πρέπει να διατηρηθεί), προτείνει μία σειρά μέτρων και τρόπων, που έχουν ως απώτερο σκοπό την δημιουργία ενός ενιαίου, παγκοσμίου πλαισίου προστασίας τέτοιου, το οποίο θα επιτρέψει στο copyright να ανταπεξέλθει επιτυχώς στις διάφορες προκλήσεις.

Η διατριβή χωρίζεται σε τρεις κύριες θεματικές ενότητες: Η **πρώτη ενότητα** (Κεφάλαια 1-5) περιλαμβάνει, πέραν της γενικής εισαγωγής, μία ιστορική αναδρομή της πορείας του copyright, καθώς και μία ανάλυση των προκλήσεων που το υπονομεύουν. Η **δεύτερη ενότητα** (Κεφάλαια 6 και 7) περιλαμβάνει το τμήμα της εμπειρικής έρευνας. Μία σειρά παγκόσμιων χαρτών, συγκριτικών πινάκων, γραφικών παραστάσεων και άλλων στατιστικών στοιχείων δίδουν μία ολοκληρωμένη εικόνα της πορείας, της έκτασης και των συνεπειών της πειρατείας και της ιδιωτικής αντιγραφής σε

παγκόσμιο, αλλά και σε εθνικό επίπεδο. Η **τρίτη ενότητα** (Κεφάλαια 8 και 9 και Επίλογος) περιέχει μία κριτική θεώρηση των τρόπων και μέσων αντιμετώπισης της πειρατείας και της ιδιωτικής αντιγραφής, αξιολογεί τις προσπάθειες δημιουργίας ενός παγκοσμίου ενιαίου πλαισίου προστασίας του copyright, και διατυπώνει μία σειρά ιδεών και προτάσεων που θα επιτρέψουν στο σύστημα του copyright να επιβιώσει στο περιβάλλον των νέων επικοινωνιακών τεχνολογιών.

Αναλυτικώς:

Το **Κεφάλαιο 1** περιλαμβάνει μία εισαγωγή στο σύστημα του copyright. Έτσι, πρώτον υπογραμμίζονται εδώ οι διάφορες πτυχές του και οι αρχές στις οποίες βασίζεται «το οικοδόμημα» του copyright. Δεύτερον, αναφέρονται επιγραμματικώς οι διαφορές, οι οποίες χαρακτηρίζουν την προσέγγιση του copyright από τις δύο παγκόσμιες Σχολές Δικαίου, δηλαδή την Αγγλοσαξωνική Σχολή Κοινού Δικαίου και την Κεντροευρωπαϊκή Σχολή Αστικού Δικαίου. Τρίτον, επιχειρείται μία πρώτη, συνοπτική περιγραφή των προκλήσεων, τις οποίες δέχεται το σύστημα του copyright. Τέλος, διατυπώνονται μερικές παρατηρήσεις, οι οποίες αφορούν την εμπειρική έρευνα που περιλαμβάνει η διατριβή (πληροφορίες, στατιστικά στοιχεία, πίνακες).

Το **Κεφάλαιο 2** αφιερώνεται σε μία ιστορική αναδρομή της πορείας του copyright μέχρι σήμερα. Αυτή η ανασκόπηση αρχίζει από την φροντίδα των αρχαίων πολιτισμών για την προστασία του δημιουργού και του έργου του. Ακολουθεί αναφορά στον Μεσαίωνα, όπου η εφεύρεση και η εν συνεχεία εξέλιξη της τυπογραφίας αύξησε την παραγωγή και την κυκλοφορία πνευματικών δημιουργιών και έφερε στο προσκήνιο και άλλους, εκτός του δημιουργού, δικαιούχους πνευματικών δικαιωμάτων (όπως π.χ. οι επιχειρηματίες που εκμεταλλεύονταν εμπορικά ένα έργο), αλλά, επίσης, κατέστησε πλέον επιτακτική την ανάγκη θέσπισης ενός νομικού πλαισίου προστασίας. Τέλος, η ανασκόπηση αυτή ολοκληρώνεται με μία αναφορά στις πρώτες εθνικές νομοθεσίες (αρχές του 18ου αιώνα), που αποτέλεσαν τον προπομπό και την βάση για τις διεθνείς Συνθήκες στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα, όπως αυτές της Βέρνης (1886) και της Παγκόσμιας Συνθήκης του Copyright (1952).

Το **Κεφάλαιο 3** αναφέρεται στην πρόκληση, που αντιπροσωπεύει για το διεθνές σύστημα του copyright η στάση των «αναπτυσσόμενων» Χωρών, οι οποίες πιστεύουν, ότι η (υπέρμετρη) προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εμποδίζει την απαραίτητη πρόσβαση των Λαών τους στις πνευματικές δημιουργίες. Εν προκειμένω, το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στο «Πρωτόκολλο», που αφορά στις αναπτυσσόμενες Χώρες. Αυτό το «Πρωτόκολλο» προήλθε από την αναθεώρηση των Συνθηκών της Βέρνης και της Παγκόσμιας Συνθήκης Copyright και αποσκοπεί στην γεφύρωση του χάσματος και στην δημιουργία ενός παγκόσμιου ενιαίου πλαισίου προστασίας του copyright.

Το **Κεφάλαιο 4**, αναλύει την στενή σχέση, σχεδόν σχέση συμβίωσης, του copyright και της τεχνολογίας. Πρώτον, τονίζεται εδώ η διττή επίδραση της τεχνολογίας επί του copyright. Από τη μία πλευρά, αυτή αποτελεί μία ευκαιρία, δεδομένου, ότι διευκολύνει την πρόσβαση του κοινωνικού συνόλου σε πνευματικές δημιουργίες και ανοίγει νέους δρόμους για περισσότερη ενημέρωση, ψυχαγωγία, πληροφόρηση και επικοινωνία εν γένει. Από την άλλη πλευρά, όμως, η τεχνολογία συνιστά αφ' εαυτής μία

πρόκληση, λαμβανομένου υπ' όψει, ότι προκαλεί προβλήματα στους κατόχους πνευματικών δικαιωμάτων ως προς τον έλεγχο και την προστασία της χρήσης και εκμετάλλευσης ενός έργου. Δεύτερον, επισημαίνονται συγκεκριμένα θέματα και προβλήματα, τα οποία ήδη η εξέλιξη της τεχνολογίας έφερε στο προσκήνιο, όπως: α. Η ανάγκη για επαναπροσδιορισμό βασικών εννοιών του copyright, όπως «έργο», «δημιουργός», και «κυριότητα». β. Η ανατροπή της ευαίσθητης ισορροπίας μεταξύ της επαρκούς προστασίας πνευματικών δημιουργιών και της πρόσβασης του κοινού σε τέτοιες δημιουργίες. γ. Η ραγδαία εξέλιξη του φαινομένου της πειρατείας και της ιδιωτικής αντιγραφής. Τέλος, διατυπώνονται στο Κεφάλαιο 4 σκέψεις για την δυνατότητα της τεχνολογίας να επιδράσει θετικώς επί του copyright, όχι μόνο λόγω των προσφερομένων τεχνολογικών της διευκολύνσεων, αλλά και λόγω των νέων προβλημάτων τα οποία ανακύπτουν εκ των εφαρμογών της στην σφαίρα του δικαίου του copyright.

Το **Κεφάλαιο 5** περιλαμβάνει μία εισαγωγή στο πολύπλοκο φαινόμενο της πειρατείας του copyright. Πρώτον, δίνεται σ' αυτό μία ευρεία ερμηνεία του όρου «πειρατεία» και εξετάζονται η ύπαρξη του φαινομένου, οι διάφορες μορφές και είδη πειρατείας, καθώς και η σχέση μεταξύ copyright και πειρατείας. Δεύτερον, επιχειρείται η καταγραφή των πολλαπλών αιτιών και συνεπειών της πειρατείας. Τέλος, παρατίθενται οι διαφορετικές και συγκρουόμενες απόψεις μέσα από τις οποίες διάφοροι παράγοντες (που μπορεί να είναι Άτομα ή Κράτη) αντιμετωπίζουν το φαινόμενο της πειρατείας.

Το **Κεφάλαιο 6** μέσω μίας πληθώρας δεδομένων, εκτιμήσεων και τάσεων, παρέχει στον σ. την δυνατότητα να δώσει μία απτή εικόνα των συνεπειών της πειρατείας και ιδιαιτέρως του οικονομικού αντικτύπου της σε παγκόσμιο επίπεδο. Έτσι, εξετάζεται εδώ η εμφάνιση της πειρατείας σε διάφορα μέσα μαζικής επικοινωνίας, στους τομείς του βιβλίου, του video, του κινηματογράφου και της μουσικής. Στη συνέχεια, το ενδιαφέρον του σ. εστιάζεται στην μουσική πειρατεία και επιχειρείται μία απεικόνιση της πορείας του φαινομένου κατά τα τελευταία δέκα πέντε χρόνια (1978-1993).

Το **Κεφάλαιο 7** είναι αφιερωμένο στην εξέταση του φαινομένου της ιδιωτικής αντιγραφής. Πρωτίστως εξετάζεται εάν η συγκεκριμένη δραστηριότητα είναι παράνομη, οπότε συνιστά μία μορφή πειρατείας, ή είναι μία «ελεύθερη χρήση» προστατευόμενου υλικού, που εξαιρείται, υπό προϋποθέσεις, του αξιόποινου χαρακτήρος. Επίσης, διερευνώνται οι λόγοι, οι οποίοι οδήγησαν στη γέννηση του φαινομένου, καθώς και οι πιθανές ζημίες, που μπορεί να υποστούν δικαιούχοι πνευματικών δικαιωμάτων και η βιομηχανία του copyright. Η έρευνα για την εκτίμηση των τυχόν αρνητικών συνεπειών εστιάζεται στον οπτικοακουστικό τομέα (μουσική και video).

Το **Κεφάλαιο 8** καταγράφει τους τρόπους αντιμετώπισης των φαινομένων της πειρατείας και της ιδιωτικής αντιγραφής. Εκτίθενται εδώ και περιγράφονται αναλυτικώς οι διάφορες λύσεις, συστήματα, μηχανισμοί και γενικά μέτρα, που έχουν κατά καιρούς ληφθεί ή που πρόκειται να εφαρμοσθούν, μέτρα που εκτείνονται από νομικά και δημοσιονομικά μέχρι τεχνολογικά και εμπορικά πλαίσια. Επίσης, εξετάζεται λεπτομερώς η πρακτική εφαρμογή, η αποτελεσματικότητα, και η βιωσιμότητα των μέτρων αυτών. Τέλος, διατυπώνονται σχετικές υποδείξεις έτσι, ώστε να προστατεύεται και να ελέγχεται αποτελεσματικώς η χρήση προστατευόμενου από το copyright υλι-

κού, αλλά και ταυτοχρόνως να εξασφαλίζεται η οικονομική ανταμοιβή του δικαιούχου (χωρίς να εμποδίζεται υπερμέτρως η πρόσβαση του κοινού σε πνευματικές δημιουργίες).

Το **Κεφάλαιο 9** παρουσιάζει έναν απολογισμό των πρόσφατων βημάτων, που έγιναν από διεθνείς Οργανισμούς (την Ευρωπαϊκή Ένωση - Ε.Ε. - και τη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου -GATT-) προς την κατεύθυνση δημιουργίας ενός ενιαίου παγκοσμίου πλαισίου προστασίας του copyright. Ακόμη, αναλύεται η πρόσφατη συμφωνία TRIPs (Trade Related Aspects of Intellectual Property) και επιχειρείται μία σύγκριση μεταξύ του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου (WTO), που θα διαδεχθεί την GATT, και του Παγκοσμίου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (WIPO), ως προς το ποίος από τους δύο αυτούς Οργανισμούς μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικός στην παγκόσμια προστασία του copyright. Αυτή η σύγκριση, καθώς και η αντιπαράθεση μεταξύ των διατάξεων των Κοινοτικών Οδηγιών και αυτών της Συμφωνίας TRIPs, υπογραμμίζει με τον καλλίτερο τρόπο το πρόβλημα, που εγκυμονεί για το σύστημα του copyright η διαφορετική προσέγγισή του από διαφορετικές σχολές δικαίου (Κεντροευρωπαϊκή Σχολή της Ε.Ε. εναντίον Αγγλοσαξωνικής της Συμφωνίας GATT/TRIPs).

Τέλος, ο **Επίλογος** της εν λόγω διατριβής θέτει το ερώτημα εάν η πειρατεία, και γενικώς η παράνομη αντιγραφή, μπορεί να ελεγχθεί σε όλα τα επίπεδα στα οποία συναντάται (ιδιωτικό, βιομηχανικό, επαγγελματικό, ερασιτεχνικό). Προς τον σκοπό αυτό, διατυπώνεται μία σειρά ιδεών, προτάσεων και κατευθύνσεων. Οι προτάσεις του σ. περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, και σκέψεις για μία καλώς ενορχηστρωμένη εκστρατεία κατά της πειρατείας από Κυβερνήσεις, διακυβερνητικά Όργανα και ενδιαφερόμενα Μέρη, αναθεώρηση, βελτίωση και τροποποίηση εθνικών νομοθεσιών και διεθνών Συνθηκών, ώστε να γίνει πλέον αποτελεσματική η αντιμετώπιση και δίωξη της πειρατείας, «σύζευξη» των διαφορών μεταξύ διαφορετικών Σχολών Δικαίου έτσι, ώστε να δημιουργηθεί ένα ενιαίο πλαίσιο αντιμετώπισης και προστασίας του copyright σε παγκόσμιο επίπεδο, επαναπροσδιορισμό των βασικών εννοιών του συστήματος του copyright, εν όψει των νέων τεχνολογιών, και διείσδυσή του στα νέα επικοινωνιακά δεδομένα (διαδίκτυο Internet, πολυμέσα) κ.ά..

Η όλη εργασία διακρίνεται για την πρωτότυπη «σύλληψη» του θέματος, τον πλούτο των στατιστικών και άλλων στοιχείων, το μεγάλο εύρος της θεματολογίας, την συνθετική κριτική θεώρηση των επί μέρους πτυχών του ζητήματος του copyright, περιλαμβανομένων και εκείνων της πειρατείας και της ιδιωτικής αντιγραφής, την αναλυτική παρουσίαση εννοιών και νομικών κειμένων διεθνών Οργανισμών και Κρατών.

Εν κατακλείδι, η εν λόγω διδακτορική διατριβή, πέραν της σημαντικής επιστημονικής συμβολής της στην εν γένει έρευνα συγχρόνων θεμάτων πολλαπλού ενδιαφέροντος, όπως το copyright, η πειρατεία και η ιδιωτική αντιγραφή, συνιστά αφ' εαυτής ένα πολύτιμο εργαλείο για όλους εκείνους, οι οποίοι αντιμετωπίζουν συναφή θέματα εντός εθνικού, διεθνούς, και παγκοσμίου περιβάλλοντος.

**Internationaler Congress
Ifig/Ciriec**

**Personalmanagement und Humanressourcen
in öffentlichen, sozialwirtschaftlichen und genossenschaftlichen
Unternehmen
(Köln 4,5 Mai 1998)**

Le CIRIEC est une association internationale non gouvernementale qui regroupe des entreprises et des organisations du secteur public, coopératif et de l'économie sociale ainsi que des personnes intéressées par ces champs d'activités. Notre organisation poursuit des buts scientifiques et s'efforce de promouvoir l'échange international entre le monde scientifique et celui de la pratique dans ces secteurs d'activité. Au credo du CIRIEC figure l'orientation de entreprises publiques, sociales et coopératives au service de l'intérêt public, de l'intérêt de leurs membres ou de l'intérêt général.

Tous les deux ans, la CIRIEC organise de grands congrès internationaux. Ceux-ci constituent un forum d'échange d'informations et d'idées entre les gestionnaires d'entreprises et d'organisations des secteurs qui relèvent des domaines d'activités du CIRIEC avec la participation de scientifiques réputés, de représentants de syndicats et d'autres partenaires économiques et sociaux ainsi que de personnalités du monde politique et de l'administration publique.

Le 22ème Congrès international du CIRIEC aura lieu les 4 et 5 mai 1998, en Allemagne, à Cologne. Il est organisé par la Section allemande du CIRIEC, la Gesellschaft für öffentliche Wirtschaft (GÖW). Quant au thème du Congrès, il s'articule autour de «La gestion des ressources humaines dans les entreprises publiques, sociales et coopératives».

Ce thème a été choisi pour tenir compte des mutations du contexte général impliquant pour les managers et les travailleurs de ces entreprises de nouvelles et meilleures qualifications ainsi que des modifications de leur comportement. Au coeur du débat figurent la concurrence nationale et internationale et, corrélée à celle-ci, la nécessité d'une approche plus dynamique de la clientèle. Seront également abordées au cours de ce Congrès, les conséquences de ces changements sur les relations sociales au sein des entreprises, les nouvelles perspectives de travail et d'emploi ainsi que la signification du concept de «shareholder value», en particulier en termes de ressources humaines, pour des entreprises qui n'ont pas comme seul objectif le profit.

Fritz Gautier
Président du CIRIEC

Felix Zimmermann
Président de la GÖW

Bernard Thiry
Directeur du CIRIEC

Η Ευρωπαϊκή Διεύρυνση και η Μεσογειακή Πολιτική
της Ε.Ε. Θέμα Συνεδρίου

Το Ελληνικό Τμήμα της European Regional Science Association οργανώνει στην Λευκωσία Κύπρου από 22-25 Απριλίου τρέχ. έτ. το πέμπτο εθνικό συνέδριο του με θέμα «Ευρωπαϊκή διεύρυνση και μεσογειακή πολιτική».

Οι δηλώσεις συμμετοχής των ενδιαφερομένων πρέπει να υποβληθούν στην Γραμματεία του Δ.Σ. του Ελληνικού Τμήματος, τηλ. 01/9221066.

Η σύγχρονη πόλη και οι νέες τεχνολογίες θέμα διεθνούς συνεδρίου

Στο πλαίσιο της ετήσιας συνάντησης των Πόλεων της Ευρώπης, οι οποίες συμμετέχουν στα Ευρωπαϊκά Δίκτυα TELECITIES, POLIS και INFOCITIES, ο Δήμος Αμαρουσίου Αττικής οργάνωσε στην Αθήνα τον Μάρτιο τρ. έτ. διεθνές συνέδριο με κεντρικό θέμα: σύγχρονη πόλη και νέες τεχνολογίες.

Ειδικοί Εισηγητές ανέλυσαν στις Εισηγήσεις τους τις νέες τεχνολογίες και τους νέους δρόμους, οι οποίοι ανοίγονται τόσο στην οργάνωση της καθημερινής ζωής των Πολιτών, όσο και στην διοίκηση των υπηρεσιών της πόλης.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσαν οι Ομιλητές στην ανάγκη πληροφόρησης και εκπαίδευσης των Πολιτών επί θεμάτων νέων τεχνολογιών, (πληροφορική, τηλεματική κ.ά.), οι οποίες είναι δυνατόν να υπηρετήσουν συλλογικές ανάγκες και δραστηριότητες κοινού ενδιαφέροντος, αλλά και στις «απαιτήσεις» των Πολιτών από τις Τοπικές Δομές. Επί του τελευταίου αυτού σημείου ο Δήμαρχος του οργανωτού Δήμου κ. Α. Τζανίκος υπεγράμμισε μεταξύ άλλων και τα εξής:

Σήμερα οι Πολίτες απαιτούν μία Δημόσια Διοίκηση ευέλικτη και προσαρμοστική. Μία Διοίκηση που μπορεί να προσφέρει ποιότητα, μία Διοίκηση που σέβεται τα χρήματα των Πολιτών και είναι παραγωγική, που ανταποκρίνεται στις ανάγκες και βασίζεται στην πειθώ και στα κίνητρα και όχι στην διαταγή, μία Διοίκηση, που ενισχύει τους Πολίτες και όχι απλά τους εξυπηρετεί. Πολλές Δημόσιες Αρχές φαίνονται αργές στις απαιτούμενες αλλαγές. Η γραφειοκρατία εξ ορισμού αντιστέκεται στις αλλαγές. Θα μπορέσει η Δημόσια Διοίκηση να γίνει «ηλεκτρονική», αλλάζοντας τον τρόπο με τον οποίο παρεμβαίνει και παρέχει τις υπηρεσίες της; Θα μπορέσει άρα γε η νέα τεχνολογία να δημιουργήσει νέες μορφές στην δημοκρατική μας διαδικασία; Θα φθάσουμε στο «ηλεκτρονικό Δημαρχείο»; Η «δημοκρατία του κυβερνοχώρου» θα μπορέσει να γίνει μια «υπερδημοκρατία των Πολιτών»;

Για όλους αυτούς, και όχι μόνον, τους προβληματισμούς, πολλοί Δήμοι στην Ευρώπη ασχολούνται πλέον συστηματικά με την κοινωνία της πληροφορίας και τις νέες τεχνολογίες. Και είναι προφανές γιατί η Ε.Ε. προωθεί συστηματικά την ενασχόληση των Τοπικών Αρχών με τα θέματα αυτά. Και κατέληξε με την επισήμανση, ότι είναι τεράστια η ταχύτητα με την οποία μεταβάλλεται το τεχνολογικό περιβάλλον: φθάνει να επισημανθεί με πόσο γρήγορους ρυθμούς μειώνεται το κόστος των ηλεκτρονικών υπολογιστών, πώς αυξάνεται η υπολογιστική τους ικανότητα, πώς εξαπλώνεται το Internet ή πώς αλλάζουν οι τηλεπικοινωνιακοί οργανισμοί. Οι Πολίτες ως κάτοικοι, χρήστες ή καταναλωτές νέων τεχνολογικών επιτευγμάτων ευρίσκονται σε ένα ταχύτατα μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Εάν όλη η υπόθεση της κοινωνίας των πληροφοριών αφήνονταν στις κεντρικές Διοικήσεις, τότε η μικρή ταχύτητα απόκρισής τους, λόγω της τεράστιας αδράνειας του συστήματος, θα δημιουργούσε ίσως μία απαράδεκτη καθυστέρηση σε βάρος των Τοπικών Κοινωνιών.

Ioannis Em. ANGELIS, Deputy Public Prosecutor of first Instance Courts of Piraeus Area, Greece: *Uneasy Bedfellows: A Comparative Study of the Relationship between Public Prosecutor and Police in Greece and in England*. University of Southampton, Faculty of Laws. Law, Master of Philosophy. Southampton, 1992.

Abstract

The prosecutor occupies a very crucial and important position in every criminal Justice system. Either accusatorial, inquisitorial, mixed or whatever other name or structure the criminal system has, harmonious co-operation with the police is a prerequisite for the successful operation of the prosecuting authority. But in practice this co-operation often causes problems and difficulties, for which not only the structure of the system, but also human nature and the character of the individual are accountable.

In the mixed Greek Criminal justice system, which is influenced by the principle of legality the police in theory, but not always in practice, report all the offences to the Public Prosecutor, who has the exclusive right to commence criminal proceedings. In practice, there are no important problems overshadowing their co-operation and it can be said that a mutual trust does exist during the performance of their duties. It is a great disadvantage of the Greek police that the political parties in power intervene in police administration, attempting to appoint their supporters to «key positions», and as a consequence badly shaking the public trust in the efficiency of the police.

In the English and Welsh accusatorial criminal system on the other hand, the new prosecuting arrangements which were introduced by the Prosecution of Offences Act 1985, have generated problems in the relationships between the police and the CPS. Not all members of the police have welcomed the creation of the new service, as they have seen their powers in the prosecution process eliminated. Particularly, the CPS's powers to discontinue proceedings has been seen by the police with some resentment. So, during the first four years of the CPS operation the relationships were not very good. Although in a few areas, relationships still remain strained (but not in a state of feud), a considerable improvement has been made in the majority of areas to such an extent that, today, relationships can be considered generally good and in some cases excellent.

But as the difficulties are not going to go away by themselves, a greater effort must be made from both sides towards closer co-operation, based on a positive and harmonious relationship.

Πάντειον Πανεπιστήμιον Κοινων. και Πολιτ. Επιστημών Γενικό Τμήμα Δικαίου

Τετράδια Εργασίας

Νίκη ΚΑΛΤΣΟΓΙΑ - ΤΟΥΡΝΑΒΙΤΗ

Ο Ιωάννης Καποδίστριας και ο ελληνικός εθνικισμός
στην περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης

Αθήναι, 1997